

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Pc/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120203182
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120203182.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v právnej veci navrhovateľa : K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. 1, E., toho času bytom D. 2, I. proti oprávnenej osobe (plnoleté dieťa) : A. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, S., zastúpená : A. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, S., v konaní o zníženie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

- I. Návrh na zníženie výživného na plnoleté dieťa sa zamietá.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ podal dňa 06.03.2020 na Okresný súd Nitra návrh na zníženie výživného na plnoleté dieťa, a to zo sumy 180 eur na sumu 30 eur mesačne, splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej osoby od podania návrhu. Svoj návrh odôvodnil tým, že od posledného rozhodnutia prišlo k zásadnej zmene pomerov na jeho strane. V roku 2017 bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v dôsledku akútneho psychotického stavu. Následne bol ambulantne liečený, a počas tohto obdobia sa jeho zdravotný stav zhoršil, čo viedlo k depresívnym stavom. Začiatkom mája 2019 sa jeho zdravotný stav výrazne zlepšil, mal priveľa energie, prehnane športoval a požadoval od ľudí vo svojom okolí neustále výkony a bol extrémne premotivovaný. V nadväznosti na uvedené zistil, že trpí bipolárnou afektívnou poruchou. Uvedené ochorenie spôsobuje prehnaný optimizmu, pričom počas manickej epizódy nedokáže v plnom rozsahu posúdiť a zhodnotiť dosah jeho nápadov a experimentov vo finančnej oblasti. Počas manickej fázy, ktorú prežíval v letnom období 2019 minul všetky nasporené finančné prostriedky a požiadaj aj o úver v banke, ktorý mu bol schválený. Týmto spôsobil neúmerne zadĺženie jeho rodiny. V súčasnej dobe jeho jediný príjem tvorí výsluhový dôchodok v sume 419,76 eura, pričom všetky spoločné náklady už dlhšiu dobu hradí jeho manželka A.. P. I.. Keďže ide o duševné ochorenie, toto mu nedovolí vykonávať zárobkovú činnosť, a teda nie je schopný robiť akúkoľvek prácu, preto je odkázaný len na príjem svojej manželky. Je spoločníkom a konateľom v obchodných spoločnostiach T. X. C. s.r.o.a W. X., s.r.o., pričom hlavným predmetom uvedených spoločností je realitná činnosť. Pretože spoločnosti bez jeho prítomnosti neprosperujú, bol ich nútený zatvoriť. Všetky výdavky, súvisiace s podnikaním hradí jeho manželka. V súčasnosti sa zbavuje svojich firiem, keďže jeho zdravotný stav mu nedovoľuje ďalej pokračovať v podnikaní. Situácia bola natoľko vážna, že bol nútený predať byt a splatiť svoje podlžnosti, ktoré napáchal. Dňa 20.11.2019 bol opakovane hospitalizovaný v dôsledku zlého psychického stavu. V tom čase u neho prebiehala manická epizóda so psychickými príznakmi. V dôsledku jeho duševného ochorenia, manželka požiadala o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Výživné platí na jeho plnoletú dcéru v sume 180 eur, pričom na živobytie mu ostáva 239,76 eura, a z tejto sumy nie je možné vyžiť. Jeho mesačné výdavky sú 2000 eur.

2. Oprávnená osoba vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na zníženie uviedla, že je študentkou denného štúdia na Univerzite veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach (v čase vyjadrenia navštevovala 3. ročník). Keďže príprava na jej budúce povolanie nie je jednoduché, nie je schopná sa sama živiť a zabezpečiť si vlastný príjem, ktorý pokryje jej náklady na štúdium a život. Od posledného rozhodnutia súdu (rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. XXPC/XX/XXXX-XXX zo dňa 30.04.2019) sa v oblasti štúdia nič nezmenilo. Odbor, ktorý študuje nie je jednoduchý a sú s ním spojené aj značné výdavky nielen v oblasti samotného štúdia (knihy, zdravotnícke pomôcky, tlač dokumentov, kancelárske potreby). Keďže v roku 2019/2020 nedostala univerzitný internát bola nútená hľadať si podnájom. Pretože podnájom je drahá záležitosť bola nútená zvoliť zdieľané bývanie v 3 - izbovom byte so 6 osobami, pričom zdieľa izbu iba so svojim priateľom, ktorý takisto nemá vlastný príjem a študuje rovnaký odbor ako ona. Cena ubytovania je 100 eur mesačne/osoba, ktoré musia platiť aj v čase ich neprítomnosti. V dôsledku tejto zmeny došlo k zvýšeniu jej výdavkov o 40 eur na bývanie a 10 eur za dopravu za mesiac. Poukázala na zdravotné problémy s kolenom, pričom za účelom zlepšenia jej zdravotného stavu si začala platiť osobnú trénerku, ktorá jej zároveň robí aj stravovacie plány. V súvislosti s cvičením užíva aj suplementy, ako sú proteín, či BCAA.

3. Na pojednávaní navrhovateľ zotrval na svojom návrhu, pričom hlavnú zmenu na svojej strane videl v tom, že sa zmenila jeho zdravotná aj pracovná situácia. Má bipolárnu poruchu, ktorá mu bola zistená pred 2 rokmi. Bola mu priznaná invalidita vo výške 75% a z toho dôvodu má problém sa zamestnať. Bol nútený ukončiť podnikanie, zrušil kancelárie, ale spoločnosti stále existujú. Spoločnosti sa budú rušiť, čo je však dlhší proces. Nepodal ešte žiaden návrh na zrušenie a výmaz spoločnosti z dôvodu, že tam má ešte nejaké záväzky. Jeho jediným príjmom je výsluhový dôchodok vo výške 430 eur. Nebol mu priznaný invalidný dôchodok, pretože nesplnil podmienky. Podiely na zisku v uvedených spoločnostiach T. X. C., s.r.o. a W. X., s.r.o. nemá žiadne, pretože spoločnosti neprosperujú. Na ďalšie dieťa B. už neplatí výživné, pretože bolo zrušené súdom. Byt v Prievidzi predal za sumu 54 000 eur, bolo to asi 2 roky dozadu, keď mal zdravotné problémy. Časť peňažných prostriedkov vo výške 10 000 eur som použil na nákup techniky do spoločností. Zvyšnú časť sumy 27 000 eur vynaložil na zaplatenie hypotéky. Za zvyšných 17 000 eur kúpil auto, ktoré doposiaľ spláca. Auto je písané na spoločnosť T. X. C., s.r.o. Momentálne býva v jednoizbovom byte v Bratislave s manželkou. Byt platia spoločne s manželkou tak isto aj stravu, platí si sám iba výživné na dieťa. Náklady na bývanie popísal v písomnom podaní, ktoré bolo doručené súdu a na tomto zotrval. Také isté výdavky má aj jeho manželka, ktorá sa podieľa na spoločných nákladoch v domácnosti. Manželka pracuje ako riaditeľka kancelárie štátnej tajomníčky na Ministerstve práce, sociálnych vecí a rodiny. Nevedel uviesť jej terajší príjem, pravdepodobne zarába asi 1500 eur mesačne v čistom. Na účtoch v jeho firmách je asi cca po 1000 eur, pričom z tohto sa platí splátka za auto. Nevlastní žiadne iné majetkové hodnoty, ktoré by mali nejakú hodnotu. Na byt v ktorom býva v Bratislave má hypotéku jeho manželka, pretože si vyporiadali BSM notárskou dohodou. Manželke v rámci dohody o vyporiadaní BSM prenechal byt, pretože polovicu ona dostala darom a na ďalšiu polovicu si brali hypotekárny úver. Do bytu vrazil iba zopár tisíc eur, nejde o vysokú investíciu. V čase keď investoval do spoločnosti myslel si, že táto bude prosperovať. Z dôvodu korony odišli subdodávateľia, z ktorého dôvodu došlo k úpadku spoločnosti v tom zmysle, že nebola schopná tvoriť zisk.

4. Zástupca oprávnenej osoby (plnoletej dcéry) na pojednávaní uviedol, že s návrhom nesúhlasia. Dcére sa výdavky nezmenili, stále študuje denné štúdium. Na skúšky chodí do Košíc. Skúšky sú momentálne dištančnou formou. Dcéra je povinná chodiť aj do Košíc, pretože so štúdiom sú spojené aj služby spočívajúce v starostlivosti o zvieratá. Služby má cca 1x za dva tri mesiace. Služby trvajú asi 2 týždne podľa dohody medzi študentmi. Dcéra býva s ňou v spoločnej domácnosti. Jej pomery od posledného určenia výživného sa nezmenili. Dcére dáva vreckové mesačne asi vo výške 50 eur. Pred korunou dcéra pracovala v študentskom bare, kde si privyrábala obsluhovaním. Mesačne zarobila asi cca 100 eur. Mesačné výdavky na domácnosť sú uvedené v dokladoch, ktoré predložila súdu. Dcéra má mesačné výdavky na byt v Košiciach, v ktorom momentálne nebýva a tento úplne opustila. Momentálne má podanú žiadosť na školský internát, za ktorý platila asi 63 eur. Jej mesačný príjem predstavuje priemerne 1030 eur a dostáva rodinné prídavky vo výške 25 eur. Dcéra jej neprispieva na domácnosť žiadnou sumou, pretože je študentka musí jej ešte ona prispievať. Prispieva jej v podstate na všetky výdavky, ktoré má a to na psíka, jašteričky. V januári jej diagnostikovali nezhubný nádor, kvôli ktorému má nasadenú hormonálnu liečbu, užíva antikoncepciu. V roku 2018 bola operovaná na koleno išlo o operáciu meniskusovej chrupavky, avšak toho času má opätovné problémy. Za antikoncepciu platí 9 eur mesačne.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a zástupcu oprávnenej osoby, oboznámil sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, ako s pripojeným spisom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 12Pc/22/2018 a zistil nasledovný skutočný a právny stav :

6. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči oprávnenej osoby (plnoletej dcére) bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 12Pc/22/2018-292 zo dňa 30.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2016. Týmto rozhodnutím došlo k zvýšeniu výživného na oprávnenú osobu zo sumy 116,80 eura na sumu 180 eur mesačne, ktoré výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám oprávnenej osoby, čím sa zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. 12P/95/2004-56 zo dňa 16.11.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č. k. 10CoP/3/2006-84 zo dňa 11.04.2006. V tom čase mala oprávnená osoba takmer 21 rokov, bola študentkou 2. ročníka na Univerzite veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach. Jej matka mala v uvedenom čase čistý mesačný príjem vo výške 784,29 eura. Bývala s matkou v 1-izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve jej matky. Výdavky samotnej navrhovateľky predstavovali sumu 350 až 360 eur. Navrhovateľovi ako otcovi oprávnenej osoby v čase uvedeného rozhodnutia nepribudla žiadna vyživovacia povinnosť, pričom mal vyživovacia povinnosť voči plnoletej dcére B. a to vo výške 140 eur mesačne. V roku 2015 uzavrel navrhovateľ v poradí 3. manželstvo so súčasnou manželkou. Jeho mesačné príjmy predstavoval príjem z výsluhového dôchodku vo výške 410,16 eura, príjem z prenájmu 3-izbového bytu v Prievidzi, ktorý bol v jeho výlučnom vlastníctve. Bol jedným z dvoch spoločníkov a konateľom spoločností, z ktorých jedna vykazovala kladný hospodársky výsledok a druhá záporný. Bol vlastníkom 1 jednoizbového bytu v Bratislave, ktorý vlastnil so súčasnou manželkou, pričom tento je zaťažený hypotekárnym úverom. Jeho mesačné výdavky predstavovali 220 eur na stravu, oblečenie a hygienické potreby a z výživného na plnoletú dcéru B. vo výške 140 eur a 116,18 eura na navrhovateľku.

7. Aktuálne je oprávnená osoba (plnoleté dieťa) oproti poslednej úprave výživného staršia približne o 2 roky, pričom medzičasom na jej strane nedošlo k zásadnej zmene pomerov, pretože aj v súčasnosti je dennou študentkou na Univerzite veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach, v študijnom programe všeobecné veterinárne lekárstvo, pričom navštevuje 4. ročník, čo mal súd preukázané z potvrdenia o štúdiu zo dňa 03.02.2021 (č.l. 90). Zástupca oprávnenej osoby vyčíslil priemerné mesačné výdavky oprávnenej osoby na sumu 494,25 eura, ktorá suma pozostáva z mesačných platieb nájomného vo výške 83,33 eura v byte Košiciach (v ktorom býva z dôvodu, že oprávnená osoba nedostala internát), mobilu 10 eur, školské potreby 73,81 eura, hobby a voľný čas 12,11 eura, strava a drogéria doma 197,57 eura, strava a drogéria 13,27 eura, pes a jaštery 33,09 eura, oblečenie 50,96 eura, cestovné vo výške 18,08 eura, lieky 2,40 eura. Oprávnená osoba si pred vypuknutím celosvetovej pandémie v súvislosti so šírením ochorenia Covid-19 privyrábala v študentskom bare cca 100 eur mesačne. Od svojej matky dostáva mesačné vreckové asi 50 eur. Medzi ďalšie výdavky v súvislosti so zdravotným stavom patrí aj poplatok za užívanie antikoncepcie vo výške 9 eur mesačne, a to z dôvodu diagnostikovania nezhubného nádoru, pre ktorý musí užívať hormonálnu liečbu, čo preukázala doloženými lekárskymi správami. Zástupca oprávnenej osoby ešte uviedol, že v súčasnej dobe má oprávnená osoba problémy aj s kolenom, ktoré bolo operované v roku 2018. Na pojednávaní zástupca oprávnenej osoby uviedol, že v súčasnej dobe má jej dcéra podanú žiadosť o pridelenie školského internátu, preto byt v Košiciach úplne opustila.

8. Matka, súčasne aj zástupca oprávnenej osoby zdokladovala svoje príjmy prostredníctvom potvrdenia o priznaní k dani za rok 2020, kde bol základ dane uvedený vo výške 12358,97 eura. Uviedla, že jej mesačný príjem je cca. 1030 eura, a rodinné prídavky vo výške 25 eur. Svoje mesačné výdavky vyčíslila na sumu 966,55 eura, do ktorých zahrnula položky ako nájom 1 izbového bytu vo výške 111,50 eura, hypotéku 124,25 eura, plyn 4,7 eura, električka 25 eur, RTVS 5,61 eura, internet TV 16,48 eura, poistenie úveru 18,74 eura, daň za psa 2,83 eura, daň za byt 0,54 eura, poistenie bytu 7,06 eura, osobná poisťka 25 eur, poplatok za vedenie účtu 7 eur, mobil 10 eur, poistenie auta 7,42 eura, diaľničná známka 4,17 eura, STK + ES 3,75 eura, nafta 15 eur, strava a drogéria 400 eur, oblečenie 70 eur, vreckové na dcéru 50 eur a prenájom garáže 50 eur.

9. Na strane navrhovateľa ako otca oprávnenej osoby v podstate nedošlo k žiadnej zmene, stále býva spolu so svojou manželkou v 1 izbovom byte, pričom jeho mesačné náklady na bývanie predstavujú 72,50 eura, strava 150 eur, oblečenie 50 eur, životné poistenie 15 eur, koncesionársky poplatok 2,32 eura, výživné 180 eur a poplatok za bankový účet 5,9 eura. Následne vyčíslil aj výdavky spoločnosti T. X. C. s.r.o., avšak v danom prípade ide o výdavky predmetnej spoločnosti, preto tieto nie sú pre

toto konanie žiadnym spôsobom relevantné. Navrhovateľ stále poberá výsluhový dôchodok vo výške 429,36 eur mesačne. Z odborného posudku Sociálnej poisťovne o invalidite zo dňa 06.08.2020 bolo zistené, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť predstavuje u navrhovateľa 75 %. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne vyplynulo, že navrhovateľ nepoberá invalidný dôchodok, pretože jeho žiadosť bola zamietnutá. Manželka navrhovateľa pracuje na Ministerstve práce sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, pričom jej priemerný mesačný príjem je od 1776,68 eura do 3261,65 eura v čistom. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti navrhovateľ nadobudol príjem z 3 izbového bytu, ktorý bol v jeho výlučnom vlastníctve a to vo výške 54.500 eur, ktorú sumu podľa jeho vyjadrenia použil na nákup výpočtovej techniky do spoločností v ktorých je spoločníkom (cca 10.000 eur), splatenie hypotéky (27.000 eur), a zvyšné finančné prostriedky (17.000 eur) použil na kúpu auta. Z rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 11Pc/2/2020 - 43 zo dňa 27.02.2020, ktorý predložil navrhovateľ súd zistil, že s účinnosťou od 01.03.2020 došlo k zrušeniu vyživovacej povinnosti na dcéru B.. Z dohody o vyporiadaní BSM medzi navrhovateľom a jeho manželkou zo dňa 30.03.2020 súd zistil, že manželia sa dohodli na vyporiadaní nehnuteľností, ktoré patrili do BSM a to bytu č. 35 nachádzajúceho sa na 4. p. bytového domu a garáž, priestor č. 2-214 tak, že tieto sa stávajú vlastníctvom manželky bez vyplatenia podielu navrhovateľovi, čo potvrdil sám navrhovateľ aj na pojednávaní. Z daňového priznania spoločnosti T. X. C. s.r.o. za rok 2020 rezultovalo, že táto hospodárila za uvedené daňové obdobie so stratou, a spoločnosť W. real, s.r.o. s kladným výsledkom hospodárenia.

10. Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. (ďalej len zákona o rodine) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (Zákon o životnom minime).

13. Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

14. Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 65 ods. 3 zákona o rodine výživné pĺnoletých detí upraví súd len na návrh.

16. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

18. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Zjednodušene povedané, pokiaľ rodič plánuje zmenu zamestnania, zmenu bydliska alebo počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil, a to ani do budúcnosti so zreteľom na predpoklad zvyšujúcich sa potrieb oprávneného dieťaťa v súvislosti s jeho vekom, rastom a štúdiom. Zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť by malo

byť len výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť. V opačnom prípade by zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné sa živiť znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu.

19. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že ako okolnosť zakladajúca trvanie vyživovacej povinnosti rodičov (odôvodnená úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania, a tým potrebných predpokladov na seberealizáciu), sa tradične akceptuje štúdium. Aplikáčna prax v súvislosti s touto otázkou vyvodila záver, že pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa (pojem „sústavná príprava na povolanie“ si pre svoje potreby definujú viaceré zákony, čo môže byť pre súd určitým návodom).

20. Oprávnené dieťa ako aj povinný rodič môžu podať návrh na zmenu výšky výživného, ak sa zmenia okolnosti, za ktorých bolo výživné stanovené. Kritériá pre určenie výšky výživného sú stanovené odôvodnenými potrebami oprávneného dieťaťa a schopnosťami a možnosťami povinného rodiča. Pokiaľ ide o zmenu pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného stanoveného súdom, musí byť takej povahy, aby tu bol reálny dôvod meniť už vydané súdne rozhodnutie. Takouto zmenou pomerov nie je akákoľvek zmena v hľadiskách, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho (podstatného) charakteru v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie pôvodného rozhodnutia o výživnom, teda musí ísť o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov (R 3/67). Z podstatných okolností, ktoré odôvodňujú zmenu výživného možno uviesť podstatné dôvodné zníženie príjmov, vyššie odôvodnené potreby oprávnenej osoby, ku ktorým môže dôjsť napr. v dôsledku nástupu na vysokú školu, potom je to tiež vyšší vek oprávneného.

21. V predmetnej posudzovanej právnej veci neprišlo k žiadnej zásadnej zmene pomerov ani na strane navrhovateľa, ani na strane oprávnenej osoby - dcéry navrhovateľa, keďže táto stále vykonáva sústavnú činnosť smerujúcu k príprave na svoje budúce povolanie a to štúdiom na vysokej škole, konkrétne v dennej forme štúdia, čo samo o sebe determinuje skutočnosť, že táto nie je schopná sama sa živiť. Štúdium na vysokej škole, osobitne v dennej forme štúdia pochopiteľne znemožňuje oprávnenej osobe, aby sa riadne zamestnala, pretože podstatou prezenčnej dennej formy štúdia je pravidelná príprava študenta na prednášky a praktické semináre, čo zakladá trvanie vyživovacej povinnosti otca ako navrhovateľa. Čo sa týka výdavkov oprávnenej osoby, tieto možno hodnotiť vo svojej podstate ako rovnaké, aké boli v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti súdom, pri zohľadnení skutočnosti, že oprávnená osoba opustila byt v Košiciach, v ktorom bývala z dôvodu zamietnutia žiadosti o ubytovanie na vysokoškolskom internáte. Náklady oprávnenej osoby pritom vo veľkej miere kryje jej matka, keďže oprávnená osoba je študentkou vysokej školy ďaleko od svojho trvalého bydliska, z čoho pochopiteľne vyplývajú aj vyššie výdavky, nad rámec výživného, ktoré uhrádza navrhovateľ. Okrem toho, pokiaľ nebola situácia ovplyvnená celosvetovou pandémiou, oprávnená osoba si privyrábala svojou brigádnickou činnosťou cca. 100 eur mesačne, aby sa tak podieľala na krytí svojich výdavkov. Následne prišlo k ukončeniu tejto brigádnickej činnosti, a to bez viny oprávnenej osoby, keďže do života ľudí zasiahla tzv. vyššia moc, v podobe celosvetovej pandémie v súvislosti so šírením ochorenia Covid-19.

22. V danom prípade však bolo podstatné, predovšetkým právne relevantné, aby prišlo k podstatnej zmene pomerov na strane povinnej osoby - navrhovateľa, keďže táto žiadala zníženie výživného na sumu 30 eur (v záverečnej reči na 100 eur), čo súd nepovažoval za dôvodné z nasledovných dôvodov. V prípade navrhovateľa neprišlo k žiadnej zásadnej zmene jeho pomerov, pretože stále je poberateľom výsluhového dôchodku vo výške cca 430 eur mesačne, ktorý rovnako poberal v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti. V súčasnej dobe stále žije so svojou manželkou v 1 izbovom byte (ako v čase poslednej úpravy), v návrhu uvádzajúc, že takmer všetky náklady znáša manželka, čo však na pojednávaní podľa názoru súdu účelovo prezentoval inak, a síce, že sa podieľa na nákladoch domácnosti spoločne. Na trvanie jeho vyživovacej povinnej povinnosti k oprávnenej osobe a jej výšku stanovenú súdom nemá žiaden vplyv ani zamietnutie žiadosti o invalidný dôchodok pre nesplnenie zákonom požadovaných podmienok, rovnako nie ani miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 75 %, keďže disponuje finančnými prostriedkami z ktorých môže plniť vyživovaciu povinnosť v súdom určenej výške. Okrem toho, v tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ nadobudol pomerne významný objem finančných prostriedkov (54.000 eur) z predaja bytu, ktorý bol v jeho výlučnom vlastníctve, avšak tieto finančné prostriedky použil výlučne na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, čo však súd nemohol nezohľadniť, pretože povinná osoba je v prvom rade povinná urobiť všetko

preto, aby mala dostatok finančných prostriedkov na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti aj do budúcnosti. Pokiaľ navrhovateľ minul jeho finančné prostriedky v takom veľkom objeme, v akom uvádzal, a to za účelom uspokojenia svojich potrieb, musel si byť vedomý, že táto skutočnosť nezostane nepovšimnutá, keďže plnenie vyživovacej povinnosti je jeho zákonnou povinnosťou ako rodiča a trvá až dovtedy, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. V naznačenom kontexte, neušla pozornosti súdu ani skutočnosť, že navrhovateľ investoval značnú sumu finančných prostriedkov (10.000 eur) do spoločností, ktoré nefungovali už ani v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, čo možno považovať za neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba zobral, keďže minimálne jedna spoločnosť bola aj v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti v strate, pričom však navrhovateľ musel vedieť, že investovať finančné prostriedky do spoločnosti bude neefektívne a nerentabilné, pretože v týchto prípadoch je návratnosť takto investovaných prostriedkov minimálne otázna a neistá. Navrhovateľ v priebehu konania poukazoval na svoj vážny zdravotný problém a to v podobe jemu zistenej bipolárnej poruchy osobnosti, čo malo podľa jeho názoru značný dosah na jeho hospodárenie s finančnými prostriedkami. Pokiaľ sa navrhovateľ domnieval, a mal obavu, že v dôsledku svojho pomerne vážneho psychického ochorenia a z toho vyplývajúcich nie veľmi vyvážených rozhodnutí v oblasti hospodárenia s finančnými prostriedkami príde o značnú časť svojho majetku, mohol uvažovať aj nad dočasným obmedzením spôsobilosti na právne úkony realizovať dispozície so svojim majetkom, aby tak ochránil svoj majetok, ako aj majetok svojej rodiny. Navrhovateľ však toto svoje konanie pochopil ako šancu podať návrh na zníženie výživného, ktorý návrh zo všetkých vyššie uvedených dôvodov nepovažoval za dôvodný. Nad rámec uvedeného, navrhovateľ má už len jednu vyživovaciu povinnosť a to voči oprávnenej osobe, pretože od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k oprávnenej osobe Okresný súd Prievidza rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti k dcére B. a to s účinnosťou od 01.03.2020, v dôsledku čoho nemohlo prísť k podstatnej zmene pomerov na strane povinného. Súd okrem toho zohľadnil aj nespornú skutočnosť, že Okresný súd Nitra, rozsudkom, č. k. 7C/90/2019-46 zo dňa 20.02.2020 zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2020. Okrem toho z dohody o vyporiadaní BSM uzavretej medzi ním a manželkou je zrejmé, že manželka nadobudla všetky nehnuteľnosti, ktoré patrili do BSM (1- izbový byt a garáž), avšak navrhovateľ (ktorému patrila 1) nevyplatenie žiadneho podielu odôvodnil tým, že do bytu vrazil iba niekoľko tisíc eur, čo podľa jeho názoru nie je veľká investícia. Podľa názoru súdu, pokiaľ navrhovateľ nepovažoval potrebné dostať vyrovnávací podiel titulom finančného vyporiadania BSM za byt, ktorý sa nachádza v Bratislave (je notoriou, že nehnuteľnosti v hlavnom meste majú značnú trhovú hodnotu), vzdal sa tak bez vážneho dôvodu finančných prostriedkov, ktoré by mu právom patrili. Ak aj pre navrhovateľa nebol podstatný vyrovnávací podiel v značnej finančnej sume (presné numerické vyčíslenie súdu nie je známe), potom by pre neho nemalo byť problémom plnenie si pravidelnej vyživovacej povinnosti vo výške 180 eur, a to osobitne v prípade, pokiaľ aj preinvestovanú hodnotu niekoľkých tisíc eur do čiastočne do svojho bytu nepovažoval za podstatnú.

23. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a zamietol ho z dôvodu, že nezistil takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného.

24. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Pretože sa týmto rozhodnutím konanie končí, rozhodol súd aj o náhrade trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ si náhradu trov konania neuplatnil a neboli tu žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady podľa § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.